

DE POSTRYDER

DER PROVINCE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven,annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaalbaar is bepaald op 5 fr. per jaer.
" " " " " " " 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel 15 " "
De reklamen " " " " " " " 25 " "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven geniet voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 22 SEPTEMBER.

Wat gaen de Mogendheden verrigten in het bywezen der euveldaed door den koning van Piemont gepleegd tegen het Opperhoofd der katholyke wereld? — Ziedaer de vraag welke eenieder ongeduldig doet en die men nog niet kan beantwoorden.

Wy begrypen het ongeduld der openbare denkwyze: het is wettig, het is regtveerdig en het betoont dat men niet ongestraft de palen van regt en trouwhertigheid mag overschryden.

De oogen zyn besonderlyk gevestigd op Frankryk, wiens verantwoordelykheid boven alle andere in het spel is; want 't is Frankryk, 't is zyne keizer die in Italien de revolutie heeft losgemaakt welke nu zoo veel kommer geeft aen gansch Europa; 't is Napoleon III die, op straf van de algemeene minachting op zich te trekken, de revolutie beteugelen moet aen welke Victor-Emmanuel de eer zyner kroon en het koninglyk principie komt te slagtofferen.

Is hy van zin die voldoening aen de beschaaefde wereld te geven? Wy weten het niet: wy hopen, maer wy twyfelden nog meer.

Tot nu toe heeft Napoleon eenige feiten daergesteld die eene groote beduidenis hebben indien zy hunnen regelmatig loop volgen, indien hun oogwit niet is van de openbare denkwyze te blinddoeken.

Nauwelyks was de eerste tyding van de overweldiging der Pauzelyke Staten te Parys aengekomen, of een half-officieel dagblad, *la Patrie*, werd gemagtigd te verklaren dat die overweldiging tegen het gedacht en tegen het politiek des keizers plaets had. Na herinnerd te hebben dat Piemont reeds den raed van Napoleon miskend heeft voor wat de aenbechting van Toskanen en Romanien aengaet, voegde de *Patrie* er by: « Het is tegenstrydiglyk aen den raed en de protestation van den keizer, dat Piemont heden de Pauzelyke Staten overweldigt. Deze overweldiging welke te regt aanzien wordt in Frankryk en in Europa als eene schending van het regt der volken, blyft gansch en geheel ten laste van den Staet die ze pleegt. Het gouvernement des keizers, na vruchteloos getracht te hebben dezelve te voorkomen, keurt ze stelliglyk af, en de fransche wapens zullen te

Roomen den persoon en het gezag van den Paus blyven beschermen. »

Na die protestatie heeft Napoleon het garnizoen van Roomen doen vermeerderen en er als bevelhebber terug gezonden den generael de Goyon, dien hy op het einde van augustus wedergeroepen had en die doorgaet als zeer den Paus genegen zynde.

Een andere maetregel is nog door het keizerlyk bestuur genomen geworden: de fransche afgezant, die zich te Turyn bevond, heeft, op bevel des keizers, deze hoofdstad moeten verlaten.

Dit zyn zeker gewigtige maetregels; maer bleven zy zonder verder gevolg, eenieder zou met ons zeggen dat zy maer genomen zyn geweest om het publiek te blinddoeken. Wanneer eene magtige natie gelyk Frankryk zoo ver gaet, dan noch mag zy, zonder hare eer te krenken, zich daarby niet bepalen, en krachtige maetregels moeten er op volgen. In de tegenwoordige omstandigheid is dit besonderlyk het geval. Piemont is alles aen Frankryk verschuldigd, en het zou den raed, de protestation en het afbreken der vriendelyke betrekkingen met den keizer over het hoofd zien!

En Napoleon III zelve zou dat gedoogen! De fransche troepen, geplaetst op de muren van Roomen, zouden koelmoediglyk de overweldiging der Pauzelyke Staten moeten afzien, zonder dezelve overweldiging, die geschiedt tegen den raed en ondanks de protestation des keizers, te mogen beletten! Ware dit Frankryk en zyn zoo kloekmoedig leger niet onteeren? Ware dit niet bekennen dat Napoleon tegenover de revolutie magteloos is? Kan men, redelyker wyze gesproken, zich laten voorstaen dat het magtige Frankryk zich door een koningskei gelyk Victor-Emmanuel niet kan doen aenhooren?

Voorwaer, neen; doch wy leven in zulke aerdige tyden dat men zich aen alles verwachten moet, en het zou ons geenszins verwonderen zag men Frankryk aen de revolutie slagtofferen wat hem het duerbaerste ter wereld zyn moet: zyne eer en zynen invloed in Europa; want het ontveinze het zich niet, door de wapens niet ondersteunen wat het komt te doen, ware voor hem eene zelfsmoord, en eenieder zou te regt als eene huichelary aanzien de woorden by welke Napoleon III verklaerde dat hy altyd en overal « de groote en edelmoe-dige gedachten » ondersteunde. Nu, is er wel een grooter

en edelmoediger werk dan de schending te wreken van het regt der volken, begaen ten opzichte van het Opperhoofd der katholyke wereld?

De Piemontezers in de Kerkelyke Staten.

De Piemontezers, met 45.000 man troepen in de Pauzelyke Staten gevallen, hebben onder aenvoering van generael Fanti, de stad Perugia aengerand, verdeeld door den romeinschen generael Schmidt. Na een hardnekkig gevecht, welk tot in de straten der stad heeft voortgeduurd, heeft het zwakke romeinsche garnizoen, slechts 1.600 man sterk, zich moeten overgeven. Volgens de berigten uit Turyn, hebben de pauzelyke troepen die dapper vochten, daarby erge verliezen ondergaen; de Piemontezers hadden slechts eenige gesneuvelden en gekwetsten.

De tweede afdeling van het Piemontesche leger, onder bevel van generael Gialdini, rukte voorwaerts van Pesaro op Ancona, welke laetste stad bezet is door een romeinsch garnizoen van 8.000 soldaten.

De stad Pesaro, door Cialdino ingenomen, bevattede een garnizoen van 1.200 man, hetwelk krygsgewonden is gemaakt, als ook veel priesters, waaronder Mgr Bella. Deze laetste is overgevoerd naer Turyn, alwaar hy is opgesloten.

Garibaldi heeft de napolitaensche vloot naer Ancona doen stevenen. ten einde de belegering der Piemontezers te ondersteunen.

Generael de Lamoricière bevond zich, met eene afdeling romeinsche troepen, te Spoleto. Een zyner aides-de-camp, kolonel de Savigny, had zending ontvangen om korpsen Guerilleros te vormen onder de bewoners der Appenynen. Onder de hand, heeft de piemontesche regering reeds de heeren Valerio en Pepoli benoemd tot gouverneurs van Umbrie en der Marken: aldus reeds de burgerlyke inbezitting na de krygsbezetting.

De Koning van Piemont, nu de openlyke bondgenoot van Garibaldi, heeft aen al de Mogendheden een memorandum gezonden, waarin hy de noodzakelykheid poogt te bewyzen zyner aenranding tegen eenen onafhankelyken en bevriendden Staet. Terwyl hy in Sicilie en Napels zynen bystand schonk aen een samenraepsel van revolutionnaire benden uit alle gewesten, om den troon eener bevriendde Mogendheid, zyn bloedverwant,

EEN VERGETEN ROEM.

(Vervolg en einde.)

III. — In het eiland.

Jack heeft de ontschepping beleid, die zonder ongeluk geschied is. De staet van den kapitein baert geene vrees, maer hy is nogtans genoodzaekt het bevel aen zyn aengenomen zoon over te laten.

De bootjens zyn in eene veilige plaets gesteld, in korten tyd zyn er tenten opgeslagen, en de bemanning heeft den nacht in deze met der haest bereide schuilplaets overgebracht.

De dag komt eindelyk de matroozen hunnen toestand klaer voor oogen stellen. De kust waer zy zich bevinden behoerscht de zee, maer zy is naekt en woest: niet een boom, niet eene plant; niets, dan langs alle kanten ontbloote steile rotsen. De engelsche fregaet heeft zich nog niet verwyderd; zy doorkruist nog altyd de zee, als om aen de schipbreukelingen den weg tot de wederkeering te beletten.

Jack verkiest onder zyne mannen tien der kloekste en der moedigste om het land te gaen herkennen. Zy vertrekken aen belovende des avonds weêrom te zyn.

De dag loopt zonder ongeval voorby, maer men ziet de uitzendingen niet terug keeren. Jack, geheel ontrust, vertrouwt het bevel aen den stuurman en, alleen, in het midden van den nacht, gaet hy hen opzoeken.

Geen enkel spoor kan hem geleiden; hy loopt dan lange uren zonder dat hy wist waer uitkomen, in het midden der rotsen, van tyd tot tyd stil staende, en nooit iets anders hoorende dan het gerucht der zee die schuimend zich tegen het strand komt wreken.

Hy gaet altyd voort, maer hy draegt zorg van zynen weg te tekenen om hem in het terugkeeren te vinden. Eindelijk schyn de grond meer en meer af te dalen, de rotsen schynen min hoog, hy hoort de zee in de verte niet meer

bruischen, en welhaest volgt die keerkringsche wasdom, waervan men in Europa geen gedacht vindt.

De maen verschijnt aen het uitspannel des hemels en by haer zilverachtig licht ontwaert Jack aen zyne voeten een uitgestrekte woud, door hetwelk een klein rivierken stroomt; lichte rookwolkjes welke by over de toppen der boomen ziel opstygten, zegen hem gevoeg dat de streck bewoond is. Het is langs dezen kant dat hy zyne voetstappen wendt; doch hy gaet met groote voorzorg, zich achter de vygeboomen verbergende. Deze voorzorg kwam hem wel te baet, want, aen het dorp aengekomen, de eerste voorwerpen die zich aen zyn gezicht vertoonden, zyn de hoofden zyner tien gezellen, die, als bloedende zegeteekenen, aen de deuren der hutten lingen. Een weinig verder ziet hy wilde oversten die, in oorlogsgewaad uitgedorst, schynen te beraedslagen, maer Jack verstaet hunne taal niet. En ook, wat moet hy vernemen? Deze die hy zocht zyn wreedlyk vermoord, en hy kan hunne dood niet wreken.

Hy neemt dan wederom den weg dien hy gevolgd heeft, en komt ter legerplaets aen op het oogenblik dat de zon de rotsen begint te beschynen.

Gezellen! riep hy uit, onze vrienden zyn niet meer!... Staet op! versterken wy het kamp, want eer twee uren van hier zullen wy overvallen worden.

Gelyk wy het gezegd hebben, de ligging der schipbreukelingen was heel sterk langs den zeeant: zy lagen op rotsen welke zich spitsgewys boven hunne hoofden verheften; maer langs den kant van het eiland was er niets dat hunne standplaets verdedigde.

Ook stellen zy zich iverig aen het werk. Elkeen volbrengt behendig zyne taek, ter uitzondering van meester Andreas, die nog meer lydt door zyne gedwongene ledigheid dan door zyne wonden. Vyf honderd arms ligten zware steenen op en verdragen ze. Jack wakkert dezelve aen door zyne aenmoedigende stem en door zyn voorbeeld, en wel-

haest verheft zich eene verschaning van steenen en zavel rondom de legerplaets

Dan komen de werkers naer beneden; twee matroozen blyven slechts op de vest op schildwacht staen. Eensklaps roept de eerste: Luitenant! Ik kom het hoofd eens wilden te zien achter eene rots verschynen.

— Stel u aen geen gevaren bloot, antwoordde Jack, kom naer beneden.

— Wacht een weinig, luitenant, hervatte de matroos, ik ga dien wilden eerst naer beneden doen gaen.

Maer op het oogenblik dat hy aenlegt, valt hy zelf doodelyk door drie schichten gewond.

Zyne gezellen willen zyne dool wreken. Stil! roept Jack; gy zult slechts op myn bevel vuer geven.

De vyanden naderen altyd en reeds hoort men hunne geschreeuwen. De Franschen hebben de versterking geheel en gansch verlaten en zyn tot hunne tenten terug geweken.

De krygsgezangen der wilden worden langs om duidelyker. Dan ziet men een, twee, twintig, honderd wilde koppen boven de vesten verschynen. — Vuer! roept Jack.

En twee honderd kogels dragen onder de aenranders de wanorde en de dood. De plaets is vry, men hoort niet meer dan de zuchten der gekwetsten en de geroepen der vlugtelingen.

Hoe grooter de alarm was, hoe meer ook de zeelieden zich aen de vreugd der overwinning overgeven; zy stampen een vaetjen rhum in om hun zegepraal te vieren. Het gevaer is niet voorby, zegt Jack, past op. Maer men luistert naer hem niet. De krygstucht, zoo streng aen boord, is onbekend voor de vrybuiters zoo haest zy maer aen land zyn. De glazen vullen zich op en gaen van hand tot hand, en welhaest slapen de bedronkene matroozen in.

Ondertusschen, verschrikt door den ontvangst die men hun gedaen heeft, verspreiden zich de wilden, maer om zich weer te vereenigen. Maer ditmaal heeft de ondervinding hen voorzigtiger gemaakt, en, in plaets van openlyk aen te val-